

საქმე # 1-----
(№0-----)

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

04 სექტემბერი 2018 წელი

ქ. რუსთავი

**რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
კოლეგია**

**მოსამართლე ეკატერინე პარტენიშვილი
სხდომის მდივანი ცოტნე მატუა**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - თეონა წოწკოლაური

დაცვის მხარე:

ბრალდებული: **ს-----ი**, დაბადებული **1-----ს**,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი ნომერი **3-----**, საშუალო გა--თლებით,
ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული: **ქ-----**
-----, ფაქტობრივად მცხოვრები: **გ-----**.

კვალიფიკაცია: საქართველოს სსკ-ს 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი -
ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც
გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე
ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

საქართველოს სსკ-ს 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი -
არასრულწლოვნის თანდასწრებით ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის
მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია
ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი;

ადვოკატი - ლელა მ-----იძე

სხდომის სახე: ღია

**ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო
ნ ა წ ი ლ ი:**

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის 21 აპრილს, დაახლოებით 18:00 საათზე გ-----
-----ში მცხოვრებმა ს-----მა ეჭვიანობდა რა მეუღლის ა-----ის მიმართ, მოსთხოვა მას დაესახელებინა იმ პირის მონაცემები, ვისთა--ც ღალატობდა. როდესაც მოთხოვნაზე უარი მიიღო, გაბრაზებულმა ს-----მა მარცხენა ხელზე ხელის ძლიერი მოჭერით და მარცხენა გვერდში მუშტების დარტყმის გზით, ა-----ს მიაყენა დაზიანება მარცხენა წინამხრის არეში, სისხლნაჟღენთის სახით, ჯანმრთელობის მოუშლელად და გა--ცდეკინა ფიზიკური ტკივილი.

1.2. 2018 წლის 25 აპრილს დაახლოებით 16:00 საათზე, ს-----მა ეჭვიანობის ნიადაგზე მასთან დალაპარაკების ს---ბით, არასრულწლოვან შვილებთან ერთდ მყოფი მეუღლე ა-----ი, კუთვნილი ავტომანქანით გაიყვა-- სოფელ გამარჯვება 1-ის მიმდებარე ტერიტორიაზე, სადაც არასრულწლოვანი შვილების თანდასწრებით, ფეხისა და ხელის გამოყენებით სცემა სხეულის სხვადასხვა ადგილებში, რის შედეგადაც ა-----ს მიაყენა დაზიანება მარჯვენა წინამხრისა და მარჯვენა სხივმაჯის არეში სისხლნაჟღენთის სახით და გა--ცდეკინა ფიზიკური ტკივილი.

2. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

არასრულწლოვანის თანდასწრებით ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

3. მტკიცებულებები, რომლებსაც ემყარება სასამართლოს დასკვნა:

3.1. სასამართლო სხდომაზე დაზარალებულმა ა-----მა ისარგებლა მისთვის საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 49-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით მინიჭებული უფლებით და უარი გა--ცხადა მისი ოჯახის წევრის (მეუღლის) ს-----ის მამხილებელი ჩვენების მიცემაზე.

3.2. მოწმე ც-----ის ჩვენებით დადგენილია, რომ ცხოვრობს გარდაბნის რაიონში, გამარჯვება I-ში, იგი იცნობს ბრალდებულს, რადგან მეზობლად ცხოვრობენ და მის ბავშვებთან მეგობრობს. ბრალდებულს ყველა იცნობს სახელით-ზურა. იგი ასევე იცნობს დაზარალებულს ა-----ს. 2018 წლის 25 აპრილს, დაახლოებით 16:00 საათისთვის იმყოფებოდა სახლში, ფენდა სარეცხს რა დროსაც გზის მხრიდა შემოესმა კამათის ხმა. მან განსაკუთრებული ყურადღება არ მიაქცია, მაგრამ როცა ბავშვების ხმაც შემოესმა იფიქრა, რომ ჩხუბი იყო,

გაიხედა და დაინახა, რომ ბრალდებული ს-----ი და მისი მეუღლე ა--თავისი მანქანით იყვნენ გამოსულები და კამათობდნენ. მანქა-- მის ეზოდან ძალიან ახლოს იყო გაჩერებული. ა-- მანქა--ში იჯდა, ხოლო ბრალდებული გადმოსული იყო და ეუბნებოდა, რომ ა--ც გადმოსულიყო მანქანიდან. ა-- კიოდა და უარს ამბობდა. ამის შემდეგ მოწმე გავიდა მანქა--სთან და ბრალდებულს სთხოვა, რომ დაწყნარებულიყო, სახლში წასულიყვნენ და იქ გაერკვიათ პრობლემა. ბრალდებული თა--ხმა იყო. მანქა--ში უკა-- სავარძლებზე 2 ბავშვი იჯდა, მათი უფროსი ბიჭი დათუნა მანქანის წინ იდგა, ზურა გადმოსული იყო და უკან კიდევ ა-- იჯდა. სა--მ ბრალდებული ჩაჯდებოდა მანქა--ში, ა--ს კარები ჰქონდა ღია და ეჩხუბებოდნენ ერთმანეთს. ბრალდებულმა ხელი მოჰკიდა ა--ს, რათა გადმოეყვა-- მანქანიდან. ა--ს არ უნდოდა გადმოსვლა და ისინი პატარა ბავშვებით ურცყამდნენ ერთმანეთს ხელებს. ეს სიტუაცია დაახლოებით 5-10 წუთი გრძელდებოდა. მან ა--ს სთხოვა დაწყნარებულიყო, მაგრამ ა-- ამბობდა რომ დაიღალა და არ დაწყნარდებოდა. ბრალდებული მანქა--ში რომ ჯდებოდა, ა-- იძულებულს ხდოდა გადმოსულიყო რადგან თმებში ექაჩებოდა. რადგან არ წყნარდებოდნენ, მოწმე წავიდა ა--ს დედასთან რომ ეთქვა აღნიშნულზე, რისთვისაც დაახლოებით 5 წუთი დასჭირდა. როცა უკან დაბრუნდნენ ბრალდებული და ა-- ადგილზე აღარ დახვდნენ. მას არ ახსოვს პირველმა რომელმაც დაარტყა ხელი. მან არ იცის ოჯახში როგორი ურთიერთობა ჰქონდათ მათ, რადგან თავად სოფლის დასაწყისში ცხოვრობს, ხოლო ისინი სოფლის ბოლოში არიან, თა--ც რუსთავში ცხოვრობდა და ხშირი შეხება არ ჰქონია მათთან.

სასამართლო პროცესზე მხარეები შეთანხმდნენ, რომ ბრალდების მხარის და დაცვის მხარის მიერ საქმეში არსებულ ყველა მტკიცებულებას, სამართლებრივი შეფასება მიეცეს გამოკვლევის გარეშე და ისინი სრულად დაეთანხმნენ აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს.

დაცვის მხარის მიერ უდავოდ გამხდარი მოწმე **დ-----ის** (უბნის ინსპექტორ-გამომძიებელი გ-----ის პოლიციის განყოფილებაში) გამოძიებაში მიცემული ჩვენებით დგინდება, რომ 2018 წლის 25 აპრილს გაჩიანის პოლიციის განყოფილებაში დაიწყო გამოძიება სისხლის სამართლის NO----- საქმეზე ა-----ის და მისი შვილის დ-----ის მიმართ განხორციელებული ოჯახური ძალადობის ფაქტზე, აღნიშნულზე ჩემს მიერ მიღებული იქნა ოპერატიული ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ ზ/ხსენებული ფაქტის ჩამდენი ს-----ი იმყოფება გ-----ის მიმდებარე ტერიტორიაზე მინდვრებში არსებულ ფერმის მიმდებარე ტერიტორიაზე და აპირებს მიმალვას. აღნიშნული ინფორმაცია აცნობა ხელმძღვანელს პატაკით და ითხოვა რეაგირება.

დაცვის მხარის მიერ უდავოდ გამხდარი მოწმის **დ-----ის** გამოძიებაში მიცემული ჩვენების დგინდება, რომ 2018 წლის 25 აპრილს დაახლოებით იქნებოდა შუადღის 4-5 საათი ლილოს მხრიდან ახალი სამგორის მიმართულებით მიდიოდა ა/მანქანით საავტომობილო გზაზე. სოფელი გამარჯვება 1-ში ცენტრალურ გზაზე გაჩერებამდე არ მისული დაახლოებით 150-200 მეტრის მოშორებით მარცხენა

მხარეს დაინახა მისი თა--სოფლელი ს-----ის ვოლცვაგენ პასატის მარკის ა/მანქა--. მანქა--ს წინა მარცხენა და უკა-- მარცხენა კარები ჰქონდა ღია, სადაც უკან იჯდნენ ს-----ის მეუღლე ა-- და მათი მცირეწლოვანი 3 შვილი. ა-- და ს-----ი ერთმანეთს უყვიროდნენ და ბავშვები კი ტიროდნენ, ს-----ი ა--ს ეუბნებოდა მანქანიდან გადმოდიო და ძალით ცდილობდა მის მანქანიდან გადმოყვა--ს. მან გავაჩერე მანქა--ს, გადავიდა მანქანიდან და ა--ს და ს-----ის კითხა რა ხდებოდა, რაზედაც პასუხი არცერთმა არ გასცა. მე თავი დაანება, ჩავჯექი მანქა--ში და რადგა--ც სამსახურში ეჩქარებოდა წავიდა სამსახურში. აღნიშნულ ადგილას გაჩერდა სულ რამოდენიმე წუთი. ზ/ხსენებული ფაქტის დროს ა--ს თავის მეუღლის ს-----ის და მცირეწლოვანი 3 შვილის გარდა იქ არავინ დაუნახავს.

დაცვის მხარის მიერ უდავოდ გამხდარი მოწმის **დ-----ის** გამოძიებაში მიცემული ჩვენებით დგინდება, რომ ცხოვრობს გ-----ში ოჯახთან ერთად. ჰყავს დედა - ა-----ი, მამა ს-----ი, 2 ძმა ს--- და ს----- და ერთი და - მ-----ი, რომელიც მასზე 2 წლით არის უფროსი. არის 8 წლის. სწავლობს ქ. რ----- სკოლაში. **ერთ დღეს** იყო სკოლაში, გაკვეთილების შემდეგ დაბრუნდა სოფელში. სახლში დახვდა მამამისი - ს-----ი, რომელიც ეზოში მანქა--ს აკეთებდა. დედა რუსთავში იყო ნათლობაზე. მამამისმა მეზობელთან ერთად დალია ლუდი. მამამ ჩემი ტელეფონით დაურეკა დედამისს და უთხრა, რომ რუსთავიდან წამოელო ღვინო. რამოდენიმე ხანში დედა მივიდა ტაქსით, მას პროდუქტიც ნაყიდი ჰქონდა. ამის შემდგომ ის ავიდა ბებიასთან. თავად ძმებთან ერთად დარჩა ეზოში, დედა რამოდენიმე ხანში ჩამოვიდა დაბლა, ამ დროს ბებიასთან მანქანით მივიდა მამაც. ისინი დედასთან და ძამიკოებთან ერთად ჩასხედით ძამიკოს მანქა--ში და წავიდნენ. სად მიდიოდნენ არ იცოდა. ავტომანქა--ში ყოფნის დროს ორივე ნასვამი იყო, მაგრამ მამა უფრო მეტად იყო ნასვამი, მან უთხრა დედას რომ რატომ ჰქონდა დალეული სასმელი და აღარ დაელოა, რაზეც ისინი შეკამათდნენ, ამის შემდგომ მამამ გააჩერა მანქა--ს, გადმოვიდა მანქანიდან და გამოხნა მანქანის უკა-- მხარე, ის მხარე სადაც დედა იჯდა და დედას ჩაარტყა წიხლები და მუშტები რამოდენიმეჯერ. თავად ავტომანქა--ში წინ იჯდა, თუმცა როდესაც დაინახა, რომ მამა დედას სცემდა გადავიდა ავტომანქანიდან და დაიწყო მათი გაშველება. მამას ეუბნებოდა, რომ დედასთვის აღარ დაერტყა. მათი გაშველების დროს მუშტი მომხვდა ლოყაში მარჯვენა მხარეს. ამის შემდგომ გააგრძელეს გზა, მშობლები კვლავ ჩხუბობდნენ. მერე მამამ გააჩერა ავტომანქა--ს, და მის ძმის ველოსიპედი, რომელიც იდო დედის მხარეს მანქა--ში, გადმოიღო, ძირს დაახეთქა და გააფუჭა, მას ამ დროს ფეხზე დაეცა და ეტკინა, თუმცა ამჟამად აღარ სტკიოდა. მამას ძალით არ დაურტყამს მისთვის ველოსიპედი. ამის შემდეგ დედას გადმოყვა--ს ცდილობდა მანქანიდან, რა დროსაც დედას ტანსაცმელი გაეხა. ამის შემდეგ დედამისმა დარეკა საპატრულო პოლიციაში. ამ დროს მამამისი უკვე წასული იყო ავტომანქანით, ბავშვები კი პატრულმა წაიყვა--თ ბებიასთან სახლში. მამამისს დედასთან ადრეც მოსვლია ჩხუბი, რა დროსაც მამას დედასთვის დაურტყამს ხელი. მამა ხშირად აგინებს დედას. მას სხვა დროსაც გაუშველებია მამა და დედა. მამა დედას სთხოვდა მიეცა ვიღაცა კაცის ნომერი, რაზეც დედა ეუბნებოდა რომ არავინ კაცის ნომერი არ ჰქონდა. მშობლების ზ/აღნიშნულის ჩხუბის დროს მათთან გასაშველებლად მივიდნენ მეზობლები დათო და ციური,

რომლის გვარებიც არ იცის. მამამისს მისთვის ხელი არ დაურტყამს და ზოგადად არ ჩემსხოლმე. მამასთან აქვს კარგი მას სურს მშობლებთან ერთად იცხოვროს, რადგან ორივე უყვარს.

ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით N----- (ს.ფ 35-37) დგინდება რომ გარეგანი დათვალიერებით ა-----ს 26.04.18 წ აღნიშნება სისხლნაჟღენთები ორივე წინამხარის და მარჯვენა სხივ-მაჯის სახსრის მიდამოებში, აღნიშნული დაზიანებები განვითარებულია მკვრივი ბლავგი საქმის მოქმედებით და მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს „ჯანმრთელობის მოუშლელად. მარცხენა წინამხრის მიდამოში არსებული სისხლნაჟღენთები ხანდაზმულობით შეეს---მება 20.04.18 წლის თარიღს. მარჯვენა წინამხრისა და მარჯვენა სხივ-მაჯის სახსრის მიდამოებში არსებული სისხლნაჟღენთები - 25.04.18 წ თარიღს.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თა--ხმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“.

საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თა--ხმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შეს---მისად, „გამამტყუნებელი გა--ჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შეს---მისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი გა--ჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე Bulychyev v. Russia, პუნქტი 32).

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და დადგენილად მიაჩნია, რომ 2018 წლის 21 აპრილს, დაახლოებით 18:00 საათზე გ-----ში მცხოვრებმა ს-----მა ეჭვიანობდა რა

მეუღლის ა-----ის მიმართ, მოსთხოვა მას დაესახელებინა იმ პირის მონაცემები, ვისთა--ც ღალატობდა. როდესაც მოთხოვნაზე უარი მიიღო, გაბრაზებულმა ს-----მა მარცხენა ხელზე ხელის ძლიერი მოჭერით და მარცხენა გვერდში მუშტების დარტყმის გზით, ა-----ს მიაყენა დაზიანება მარცხენა წინამხრის არეში, სისხლნაჟღერის სახით, ჯანმრთელობის მოუშლელად და გა--ცდევინა ფიზიკური ტკივილი. ასევე, 2018 წლის 25 აპრილს დაახლოებით 16:00 საათზე, ს-----მა ეჭვიანობის ნიადაგზე მასთან დალაპარაკების ს---ბით, არასრულწლოვან შვილებთან ერთდ მყოფი მეუღლე ა-----ი, კუთვნილი ავტომანქანით გაიყვა-- სოფელ გამარჯვება 1-ის მიმდებარე ტერიტორიაზე, სადაც არასრულწლოვანი შვილების თანდასწრებით, ფეხისა და ხელის გამოყენებით სცემა სხეულის სხვადასხვა ადგილებში, რის შედეგადაც ა-----ს მიაყენა დაზიანება მარჯვენა წინამხრისა და მარჯვენა სხივმაჯის არეში სისხლნაჟღერის სახით და გა--ცდევინა ფიზიკური ტკივილი. მოცემულ საქმეზე წარმოდგენილ მტკიცებულებათა ერთობლიობა თანხვედრილია ერთმანეთთან, დამაჯერებელია და საკმარისია ბრალდებულის ს-----ის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქ/პუნქტით გათვალისწინებულ ქმედებაში დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი გა--ჩენის გამოტანისათვის.

სასამართლო განსაკუთრებულ ყურადღებას მიაქცევს უდა--შაულობის პრეზუმფციას, რომელიც მოცემულია საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-5 მუხლში. აღნიშნული მუხლი მოიცავს სისხლის სამართლის პროცესის ზოგად პრინციპს, რომ არავინ არ არის ვალდებული, ამტკიცოს თავისი უდა--შაულობა. ბრალდების მტკიცების ტვირთი ეკისრება ბრალდებულს. შეს---მისად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ ბრალდების მხარემ მოპოვებული მტკიცებულებებით გონივრულ ეჭვს მიღმა დაადასტურა ბრალდებულ ს-----ის ბრალეულობა წარდგენილ ბრალდებაში.

3. სამართლებრივი შეფასება:

საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი პასუხისმგებლობას აწესებს იმ მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედებისათვის, როგორიცაა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

საქართველოს სსკ-ს 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი პასუხისმგებლობას აწესებს იმ მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედებისათვის, როგორიცაა არასრულწლოვანის თანდასწრებით ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი;

საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ოჯახის წევრთა ჯანმრთელობა, მათი უფლება იცხოვრონ მშვიდ გარემოში, ასევე პატივი და ღირსება. ოჯახში ძალადობა გულისხმობს ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორე წევრის მიმართ კონსტიტუციური უფლებებისა და თავისუფლებების დარღვევას ძალადობით ან იძულებით.

ამ და--შაულის როგორც ამსრულებელი, რომელიც მხოლოდ ოჯახის ბრალუნარიანი წევრია, ისე მსხვერპლიც წარმოადგენს ოჯახის წევრს. ანუ ძალადობის მსხვერპლი უნდა იყოს ოჯახის წევრი და არა სხვა პირი.

და--შაულის ობიექტური მხარე გამოიხატება: ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობაში, სისტემატურად შეურაცხოფაში, შანტაჟში, დამცირებაში, მართლსაწინააღმდეგო შედეგი - ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა (რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი), მიზეზობრივ კავშირში უნდა იყოს ქმედებასა და შედეგს შორის. ამასთან ქმედების ჩადენის დროს, და--შაულის ამსრულებლის ასაკი უნდა აღემატებოდეს 14 წელს და ფსიქიკური მდგომარეობის მიხედვით, უნდა შეეძლოს გააცნობიეროს თავისი ქმედების ფაქტობრივი ხასიათი ან მართლწინააღმდეგობა და უნდა უხელმძღვანელოს მას.

სსკ-ს 126¹-ე მუხლის შენიშვნის თა--ხმად, დადგენილია ამ მუხლის მიზნებისათვის განსაზღვრული ოჯახის წევრთა წრე, რომლის საფუძველზე ოჯახის წევრად ითვლება: მეუღლე, დედა, მამა, პაპა, ბებია, შვილი (გერი), შვილობილი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, ნაშვილები, მიმღები ოჯახი (დედობილი, მამობილი), მეურვე, შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, აგრეთვე პირები, რომლებიც ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები

4.1. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მიხედვით სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, და--შაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით - მის მისწრაფებას, აა--ზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს

4.2. ბრალდებულის ს-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა მისი აღიარება და გულწრფელი მონანიება.

4.3. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53¹ მუხლის მეორე ნაწილის მიხედვით და--შაულის ჩადენა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის

მიმართ არის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება ამ კოდექსით გათვალისწინებული ყველა შეს---მისი და--შაულისათვის.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება.

საქართველოს სსკ-ს 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი (მოქმედი რედაქცია) - ისჯება საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომით ვადით ოთხმოციდან ას ორმოცდაათ საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთით ვადით ერთ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

საქართველოს სსკ-ს 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (მოქმედი რედაქცია) - ისჯება საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომით ვადით ორასიდან ოთხას საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთით ვადით ერთიდან სამ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

გამამტყუნებელი გა--ჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ და--შაულისა და დამნაშავის შეფასებას. სასჯელი კი, არის კანონის საპასუხო სანქცია ჩადენილ და--შაულთან მიმართებით. შეს---მისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური, ადეკვატური და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი.

საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის შეს---მისად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, და--შაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ.

სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ყურადღებას მიაქცევს ასევე სასჯელის მიზნების რეალურად შესრულებას, რაც უკავშირდება სამართლიანობის აღდგენას, ახალი და--შაულის თავიდან აცილებასა და და--შაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციას.

სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით. და--შაულის ყველა კონკრეტულ შემადგენლობას აქვს კანონმდებლის მიერ განსაზღვრული კონკრეტული სანქციის ფარგლები. სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ითვალისწინებს არამარტო ჩადენილი და--შაულის სიმძიმეს, არამედ დამნაშავის პიროვნებასაც, წარსულში ჩადენილ და--შაულებსა და გამოდიებასთან თა--მშრომლობას.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ სამართლიანობის აღდგენის კუთხით მნიშვნელოვანია არა მხოლოდ პირის მსჯავრდება ჩადენილი ქმედებისათვის, არამედ ამ ქმედებისათვის ადეკვატური სასჯელის განსაზღვრაც, რამაც უნდა

მოახდინოს დაზარალებულისათვის მიყენებული ტკივილის და უფლებების დარღვევის კომპენსირება.

სასამართლო სასჯელის სამართლიანობასთან დაკავშირებით აღნიშნავს, რომ სასჯელი აუცილებელი და პროპორციული უნდა იყოს კანონის საგანმა--თლებლო მიზნის მისაღწევად, რათა გაცნობიერებული იქნეს და--შაულის საფრთხე და ბრალდებულის პიროვნება. სასჯელის მოხდის პერიოდში ძალადობრივი და--შაულისათვის, პიროვნული მახასიათებლიდან გამომდინარე, სასჯელის ხანგრძლივობა და თავისუფლების აღკვეთის ადგილას გატარებული დრო, როგორც სასჯელი და--შაულისათვის, ზოგადად, პრევენციის კარგი გზაა. ეს დამნაშავეს აძლევს შესაძლებლობას იფიქროს, თუ რა ზეგავლენა იქონია მისმა ქმედებამ დაზარალებულზე, იფიქროს წარსულ შეცდომებზე და შეცვალოს ცხოვრების წესი. მართალია, სასამართლოს და სასჯელს არ შეუძლიათ განსაზღვრონ საზოგადოების შერიგება, თუმცა სასჯელს, რომელიც სრულად ასახავს ქმედების სიმძიმეს და საშიშროებას, შეუძლია ხელი შეუწყოს შერიგებას, რადგან ის იძლევა სამართლებრივ პასუხს და პირადი ან საზოგადოებრივი შურისძიების სურვილს მიღწეული სამართლიანობის აღდგენით ა--ცვლებს.

სასამართლო მხედველობაში იღებს კერძო და ზოგადი პრევენციის აუცილებლობასაც: კერძო პრევენციის მიზანია მსჯავრდებულის მიერ მომავალში ახალი და--შაულის ჩადენის თავიდან აცილება, ზოგადი პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების ფართო მასების გაფრთხილებას, რომ ა--ლოგიური და--შაულის ჩადენის შემთხვევაში მათ მიმართაც რეაგირება იქნება მკაცრი. სასამართლო განსაკუთრებულ ყურადღებას მიაქცევს საქართველოში ოჯახური ძალადობის გახშირებულ შემთხვევებზე, რაც სერიოზული სოციალური პრობლემაა და მოძალადისათვის ადეკვატური სასჯელის განსაზღვრის მიზანი არის ამ პრობლემის აღმოფხვრის გზა, ოჯახში ძალადობის მსხვერპლის დაცვა მოძალადისაგან და როგორც ბრალდებულზე, ისე სხვა პირებზე ზემოქმედებაც, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

განსახილველ შემთხვევაში სასამართლო მიიჩნევს, რომ **ს-----მა** გაიაზრა მის მიერ ჩადენილი ქმედების სიმძიმე და ამ ქმედებით გამოწვეული შედეგები, მან გააკეთა ყველაფერი დაზარალებულთან შესარიგებლად და სასამართლო მართებულად მიიჩნევს, რომ მას დაენიშნოს სასჯელი თავისუფლების აღკვეთის სახით, მაგრამ უნდა მოხდეს მისი პირობითად ჩათვლა და გამოსაცდელი ვადის დაწესება, რადგან სასჯელის მიზნების მიღწევა უზრუნველყოფილი იქნება სწორედ ამ ღონისძიების გამოყენებით. სასამართლო ყურადღებას გაამახვილებს ასევე იმ გარემოებაზე, რომ გამოსაცდელი პერიოდის განმავლობაში იგი გარკვეულ კონტროლს იქნება დაქვემდებარებული პრობაციის ორგანოების მიერ, ხოლო თუ მისი მხრიდან კვლავ ექნება ადგილი მართლსაწინააღმდეგო ქმედების ჩადენას, დანიშნული პირობითი მსჯავრი გაუქმდება და სასამართლოს მიერ დანიშნული სასჯელი უკვე თავისუფლების აღკვეთის დაწესებულებაში აღსრულდება. ამდენად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ

ბრალდებულისთვის გამოსაცდელი ვადის დანიშვნა ადეკვატური და პროპორციულია, რათა ბრალდებულმა გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედება და გამოიტანოს სათა--დო დასკვნები.

სასამართლო მოიხმობს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს მოსაზრებას, რომ სასამართლოს მიერ და--შაულის ჩამდენის მიმართ დანიშნული სასჯელი „ პირველ რიგში, მოტივირებული უნდა იყოს თავად და--შაულის ჩამდენი პირის მიმართ თა--ზომიერი იძულების ღონისძიების გამოყენების გზით მისი ქცევის კორექტირების აუცილებლობით – საზოგადოებაში მისი ადაპტაციითა და მის მიერ მომავალი და--შაულის ჩადენის რისკების გამორიცხვით/მინიმალიზაციით“ (საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 24 ოქტომბრის №1/4/592 გადაწყვეტილება, § 52).

ყოველივე ზემოაღნიშნული გარემოებების გათვალისწინებით **ს-----ს** მსჯავრი უნდა დაედოს **საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით** და სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით.

ასევე, მსჯავრი უნდა დაედოს **საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქ/პუნქტით** და სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 2(ორი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ, **ს-----ს** და--შაულთა ერთობლიობით ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 2(ორი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის თა--ხმად გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 2(ორი) წელი.

6. აღკვეთის ღონისძიების, ნივთმტკიცების, ყადაღის ან სხვა საკითხები

ამილ ასადოვის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდეს.

საქართველოს სსკ-ის 81-ე მუხლის საფუძველზე, სს საქმეზე ამოღებული სამთვლიანი ველოსიპედი, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლის შემდეგ დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს კანონით დადგენილი წესით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე, 79-ე, 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-ე, 279-ე, 280-281-ე, 292-293-

და ა დ გ ი ნ ა:

1. **ს-----ი** ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქ/პუნქტით გათვალისწინებულ და--შაულთა ჩადენისათვის და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით -თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ,, ქ/პუნქტით - თავისუფლების აღკვეთა 2(ორი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ, **ს-----ს** და--შაულთა ერთობლიობით ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 2(ორი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით და საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის თა--ხმად გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 2(ორი) წელი.

2. **ს-----ის** მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს და **ს-----ი** დაუყოვნებლივ გათავისუფლდეს სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

3. **ს-----ს** სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი - 2018 წლის 26 აპრილიდან 2018 წლის 04 სექტემბრის ჩათვლით.

4. მსჯავრდებულ **ს-----ს** დაევალოს გაიაროს ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე ორიენტირებული სავალდებულო სწავლების კურსი.

5. მსჯავრდებულის ყოფაქცევაზე კონტროლი დაევალოს საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სამსახურის ტერიტორიულ ორგანოს - პრობაციის ბიუროს.

6. განემარტოს მსჯავრდებულს, რომ გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი.

7. საქართველოს სსსკ-ის 81-ე მუხლის საფუძველზე, სს საქმეზე ამოღებული სამთვლიანი ველოსიპედი, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლის შემდეგ დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს კანონით დადგენილი წესით.

8. გა--ჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთა--ვე და ექვემდებარება აღსრულებას.

9. გა--ჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, რუსთავის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

პარტენიშვილი

ეკატერინე